

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

2007

Julkaistu Helsingissä 31 päivänä joulukuuta 2007

N:o 1352—1358

SISÄLLYS

N:o		Sivu
1352	Laki työttömyysetuuksien rahoituksesta annetun lain muuttamisesta	5203
1353	Laki työttömyysetuuksien rahoituksesta annetun lain muuttamisesta	5208
1354	Laki työttömyysturvalain muuttamisesta	5209
1355	Valtioneuvoston asetus työttömyyskassalain täytäntöönpanosta annetun valtioneuvoston asetuksen muuttamisesta	5213
1356	Valtioneuvoston asetus työttömyysturvalain täytäntöönpanosta annetun valtioneuvoston asetuksen muuttamisesta	5215
1357	Opetusministeriön asetus tallentamattomien ääni- ja kuvanauhojen ja muiden tallennuslaitteiden valmistuksesta ja maahantuonnista suoritettavan maksun suuruudesta	5217
1358	Sosiaali- ja terveystieteiden ministeriön asetus vuoden 2008 työttömyysvakuutusmaksuista	5218

N:o 1352

Laki

työttömyysetuuksien rahoituksesta annetun lain muuttamisesta

Annettu Helsingissä 21 päivänä joulukuuta 2007

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan 24 päivänä heinäkuuta 1998 työttömyysetuuksien rahoituksesta annetun lain (555/1998) 13 §, sellaisena kuin se on laissa 1301/2002,
muutetaan 7, 18 ja 21 §, 22 g §:n 1 momentti, 24, 24 a, 24 d ja 25 §,
sellaisina kuin ne ovat, 7 § laissa 1332/2004, 18 § laeissa 639/2001 ja 1001/2005 sekä mainitussa laissa 1301/2002, 21 § osaksi laeissa 1181/2005 ja 363/2006, 22 g §:n 1 momentti viimeksi mainitussa laissa, 24, 24 a ja 24 d § mainitussa laissa 1301/2002 sekä 25 § mainituissa laeissa 1301/2002 ja 363/2006 sekä laissa 1091/2006, ja
lisätään lakiin uusi 24 e ja 26 c § seuraavasti:

7 §

Työttömyysvakuutusrahaston rahoittamat etuudet

Työttömyysvakuutusrahasto vastaa työntekijän eläkelain (395/2006) 182 §:ssä tarkoitettua vakuutusmaksun, valtion eläkelain (1295/2006) 133 §:n 2 momentissa tarkoitettua maksun, palkkaturvalain 31 §:n ja meri-

miesten palkkaturvalain 29 §:n mukaisen määrän sekä Koulutusrahastosta annetun lain 13 §:n mukaisen määrän suorittamisesta.

18 §

Työttömyysvakuutusmaksujen määrä

Palkansaajan työttömyysvakuutusmaksu vuonna 2008 on 0,34 prosenttia palkasta.

Työnantajan työttömyysvakuutusmaksu on porrastettu työnantajan maksaman palkkasumman mukaan siten, että vuonna 2008 se on 0,7 prosenttia palkasta palkkasumman 1,5 miljoonaan euroon asti ja sen ylittävältä osalta 2,9 prosenttia palkasta.

Työttömyysvakuutusmaksuja määrättäessä jätetään huomioon ottamatta työttömyysasteen muutoksesta johtuva rahoitustarpeen muutos siltä osin kuin työttömyysvakuutusrahaston suhdannepuskuri tai alijäämä jää 3 §:ssä tarkoitettua enimmäismäärää pienemmäksi.

Palkansaajan ja työnantajan työttömyysvakuutusmaksujen muutokset on määrättävä siten, että ne jakautuvat tasan työnantajan keskimääräisen työttömyysvakuutusmaksun ja palkansaajan työttömyysvakuutusmaksun kesken. Työnantajan keskimääräisessä maksussa otetaan huomioon myös omavastuumaksu. Työnantajan työttömyysvakuutusmaksun porrastus on määrättävä siten, että palkkasummasta 1,5 miljoonaan euroon asti kohdistuva maksu on määrättävä neljäsosaksi ilmaistuna täysinä prosenttiyksikön sadasosina lähimpään viiteen sadasosaan pyöristettynä palkkasumman 1,5 miljoonan euron ylittävään osaan kohdistuvasta maksusta. Jos työnantajan keskimääräisen työttömyysvakuutusmaksun ja palkansaajan työttömyysvakuutusmaksun yhteismäärä on pienempi kuin kaksi prosenttia, palkansaajan työttömyysvakuutusmaksu on määrättävä kuitenkin 15 prosentiksi edellä sanotusta vakuutusmaksujen yhteismäärästä.

Työnantajan työttömyysvakuutusmaksun ja palkansaajan työttömyysvakuutusmaksun määrät vahvistetaan työttömyysvakuutusrahaston hakemuksesta vuosittain etukäteen sosiaali- ja terveysministeriön asetuksella.

Valtion liikelaitoksen työttömyysvakuutusmaksun suuruudesta säädetään sosiaali- ja terveysministeriön asetuksella.

Poiketen siitä, mitä 3 momentissa säädetään palkansaajan työttömyysvakuutusmaksun vähimmäismäärästä, palkansaajan työttömyysvakuutusmaksua ei voida määrätä edelliselle vuodelle määrättyä suuremmaksi, jos 3 momentissa tarkoitettu vertailukohtena

oleva maksujen yhteismäärä alenee edelliselle vuodelle määrätystä.

21 §

Maksujen perintä ja tilitys

Tapaturmavakuutuslain 29 §:ssä tarkoitetut vakuutuslaitokset perivät työnantajalta työnantajan työttömyysvakuutusmaksun ja palkansaajan työttömyysvakuutusmaksun 19 a §:n 1 momentin mukaisen palkkasumman perusteella. Työnantaja vastaa vakuutuslaitokselle myös palkansaajan työttömyysvakuutusmaksun suorittamisesta.

Vakuutuslaitoksella on oikeus kantaa työttömyysvakuutusmaksun ennakkoa vuoden alussa tai sen aikana alkavasta vakuutuksesta. Lopullinen vakuutusmaksu määrätään kalenterivuositain. Jos tapaturmavakuutuslain mukainen vakuutus päättyy kesken kalenterivuoden, vakuutuslaitos määrää kyseisen vuoden vakuutusmaksun. Jos työnantaja on tehnyt 22 d §:n 2 momentin mukaisen ilmoituksen, vakuutuslaitoksen on pyydettävä työttömyysvakuutusrahastolta ilmoitus työnantajan työttömyysvakuutusmaksun tasosta. Työttömyysvakuutusrahasto ilmoittaa tällöin työttömyysvakuutusmaksujen tasot pyynnön esittäneelle vakuutuslaitokselle ja tarvittaessa muille vakuutuslaitoksille, joissa työnantajan tapaturmavakuutuslain mukaiset vakuutukset ovat. Vakuutuslaitos voi muulloinkin pyytää työttömyysvakuutusrahastolta ilmoituksen työnantajan työttömyysvakuutusmaksun tasosta, jos se on tarpeellista maksujen perimiseksi lain mukaisina.

Työttömyysvakuutusmaksuina kertyneet varat viivästyskorkeineen suoritetaan työttömyysvakuutusrahastolle. Varojen tilittämisestä sekä vakuutuslaitokselle aiheutuvien maksuunpano-, perimis- ja tilityskulujen korvaamisperusteista määrätään sosiaali- ja terveysministeriön vahvistamassa työttömyysvakuutusrahaston ja Tapaturmavakuutuslaitosten liiton välisessä sopimuksessa.

Valtiokonttori perii valtion palveluksessa olevan henkilöstön palkansaajan työttömyysvakuutusmaksut ja valtion liikelaitoksilta työnantajan työttömyysvakuutusmaksut mää-

räämällään tavalla ja välittää kertyneet varat edelleen työttömyysvakuutusrahastolle siten kuin sosiaali- ja terveysministeriön vahvistamassa Valtiokonttorin ja työttömyysvakuutusrahaston välisessä sopimuksessa määrätään.

Työttömyysvakuutusrahasto voi luopua työttömyysvakuutusmaksun perimisestä, jos perittävä määrä on vähäinen.

22 g §

Tekninen käyttöyhteys

Vakuutuslaitoksella, Valtiokonttorilla, Tapaturnavakuutuslaitosten liitolla sekä 22 b §:n 2 momentissa, 24 d §:ssä ja 24 e §:n 1 ja 3 momentissa mainituilla on sen lisäksi, mitä viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetun lain 29 §:n 3 momentissa säädetään, oikeus antaa työttömyysvakuutusrahastolle teknisen käyttöyhteyden avulla tiedot, jotka sillä on tämän lain nojalla oikeus saada.

8 a luku

Työnantajan työttömyysturvan omavastuumaksu

24 §

Maksuvelvollisuus

Työttömyysturvan omavastuumaksun on velvollinen maksamaan 12 §:ssä tarkoitettu työnantaja sekä valtion tilivirasto ja liikelaitos, jonka irtisanomisvuotta edeltäneen vuoden työttömyysvakuutusmaksun perusteena ollut palkkasumma tai sitä vastaava valtion tiliviraston tai liikelaitoksen palkkasumma on vähintään 1,5 miljoonaa euroa, jos:

1) työsuhteen irtisanomisesta johtuva työttömyys jatkuu niin, että henkilölle syntyy oikeus työttömyysturvalain 6 luvun 9 §:n 2 momentin mukaisiin lisäpäiviin; tai

2) vuonna 1950 tai sen jälkeen syntyneellä henkilöllä työsuhteen irtisanomisesta johtuva 60 vuoden iän täyttämisen jälkeen alkanut oikeus työttömyyspäivärahaan jatkuu hänen täytettyään 63 vuotta tai hän on alkanut saada vanhuuseläkettä 62 vuotta täytettyään ja työt-

ttömyyspäiväraha on jatkunut vanhuuseläkkeelle siirtymiseen saakka.

Työnantaja ei ole velvollinen maksamaan omavastuumaksua, jos:

1) työsuhde on päättynyt ennen kuin henkilö on täyttänyt 56 vuotta;

2) työsuhde on kestänyt alle kolme vuotta;

3) työsuhde on irtisanottu työsopimuslain (55/2001) 7 luvun 2 §:n perusteella tai purettu työsopimuslain 8 luvun 1 §:n perusteella työntekijästä johtuvasta muusta kuin terveydellisestä syystä;

4) työntekijä on työsuhteen päättymisen jälkeen täyttänyt uudelleen työttömyysturvalain 5 luvun 3 §:ssä tarkoitettua työssäoloehdon muun kuin alun perin irtisanoneen työnantajan palveluksessa; tai

5) työntekijä on omasta aloitteestaan ja ilman työnantajan myötävaikutusta irtisanoutunut.

Mitä 1 ja 2 momentissa säädetään työsuhteesta, sovelletaan myös virkasuhteeseen.

Jos yrityksessä tapahtuneen järjestelyn ilmeisenä tarkoituksena on ollut kiertää omavastuumaksua koskevia säännöksiä, työttömyysvakuutusrahasto voi määrätä maksun ennen mainittua järjestelyä vallinneen tilanteen mukaan. Yrityksessä järjestelyjä tehneen työnantajan on esitettävä selvitys siitä, että järjestelyyn ei ole ryhdytty siinä tarkoituksessa, että yritys vapautuisi omavastuumaksusta. Jos tällaista selvitystä ei esitetä, työttömyysvakuutusrahaston on määrättävä maksu. Pyytäessään selvitystä yrityksessä tapahtuneesta järjestelystä työttömyysvakuutusrahaston on ilmoitettava työnantajalle, että selvityksen antamatta jättäminen ei estä maksun määräämistä.

24 a §

Omavastuumaksun määrä

Omavastuumaksun perusteena 24 §:n 1 momentin 1 kohdan tarkoittamissa tilanteissa on se etuusmenoa vastaava määrä, joka irtisanotulle työntekijälle tulisi ansiopäivärahan suuruisena maksettavaksi siitä lukien, kun hänen oikeutensa lisäpäiviin alkaa, siihen saakka, kunnes hän täyttää 63 vuotta, kuitenkin vähintään yhden vuoden etuusmenoa vastaava määrä.

Ostavastuun perusteena 24 §:n 1 momentin 2 kohdassa tarkoitetuissa tilanteissa on se ansiopäivärahan suuruista etuusmenoa vastaava määrä, jolta ajalta irtisanotulle työntekijälle on maksettu työttömyysetuutta työsuhteen päättymisestä siihen saakka, kunnes hän täyttää 63 vuotta.

Täysimääräinen omavastuumaksu on 80 prosenttia 1 ja 2 momentissa tarkoitettua etuusmenosta. Täysimääräinen omavastuumaksu peritään, jos yrityksen 24 §:n 1 momentissa tarkoitettu palkkasumma on vähintään 24,0 miljoonaa euroa. Jos palkkasumma on tätä pienempi, omavastuumaksu alenee lineaarisesti siten, että omavastuumaksua ei peritä, jos palkkasumma on enintään 1,5 miljoonaa euroa.

24 d §

Oikeus tietojen saamiseen

Työttömyysvakuutusrahastolla ja tämän lain mukaisella muutoksenhakuelimellä on oikeus saada salassapitosäännösten ja muiden tiedon saantia koskevien rajoitusten estämättä maksutta 24 §:ssä säädetyn maksuvelvollisuuden ratkaisemista ja toimeenpanoa varten työnantajaa ja työntekijää koskevat välttämättömät tiedot:

- 1) valtion ja kunnan viranomaiselta sekä muulta julkisoikeudelliselta yhteisöltä;
- 2) Eläketurvakeskukselta, eläke- ja vakuutuslaitokselta sekä eläkesäätiöltä;
- 3) työttömyyskassalta ja työpaikkakassalta; sekä
- 4) työnantajalta.

Kansaneläkelaitoksella ja työttömyyskassalla on 1 momentissa tarkoitettu oikeus saada työnantajalta ne tiedot, jotka ovat välttämättömiä 24 e §:ssä säädetyn tietojenanto-velvollisuuden täyttämiseksi.

24 e §

Velvollisuus tietojen antamiseen

Työttömyyskassoilla ja Kansaneläkelaitoksella on velvollisuus ilmoittaa salassapitosäännösten ja muiden tiedon saantia ja luovutusta koskevien rajoitusten estämättä maksutta työttömyysvakuutusrahastolle seuraavat tiedot 24 §:ssä tarkoitettua henkilöstä:

- 1) työntekijää koskevat yksilöintitiedot,

2) tiedot työssäoloehtoon luetuista työsuhteista ja niitä koskevat työnantajien yksilöintitiedot;

3) työttömyyspäivärahaa koskevat tiedot; sekä

4) muut tiedot, jotka ovat välttämättömiä 24 §:ssä säädetyn maksuvelvollisuuden ratkaisemiseksi ja toimeenpanemiseksi.

Sosiaali- ja terveysministeriön asetuksella voidaan antaa tarkempia säännöksiä 1 momentissa tarkoitetuista tiedoista sekä siitä, miten ja milloin ne on toimitettava.

Vakuutusvalvontaviraston ja Kansaneläkelaitoksen on annettava salassapitosäännösten ja muiden tiedon luovuttamista koskevien rajoitusten estämättä maaliskuun ja syyskuun loppuun mennessä työttömyysvakuutusrahastolle tiedot niistä henkilöistä, joiden oikeus lisäpäiviin on alkanut edeltäneiden kuuden kuukauden aikana siten, että tiedoista käy ilmi työntekijän henkilötunnus ja muut yksilöintitiedot. Työttömyysvakuutusrahastolla on oikeus yhdistää ja käyttää näin saamiaan tietoja sille 10 §:n 2 momentissa säädetyn tehtävän hoitamista varten. Yhdistettyjä tietoja voidaan säilyttää siihen asti, kun edellä mainittu tehtävä on suoritettu. Yhdistettyjä tietoja ei saa luovuttaa edelleen.

25 §

Muutoksenhaku

Työnantajan ja palkansaajan työttömyysvakuutusmaksujen ja niiden ennakoiden maksuunpanosta voidaan valittaa noudattaen, mitä tapaturmavakuutuslain 53 a §:n 3 ja 11 momentissa sekä 53 b §:n 1 momentissa säädetään.

Työttömyysvakuutusrahaston omavastuumaksua koskevaan päätökseen tyytymätön saa hakea siihen muutosta työttömyysturvan muutoksenhakulautakunnalta ja työttömyysturvan muutoksenhakulautakunnan päätökseen tyytymätön vakuutusosoikeudelta. Vakuutusosoikeuden päätökseen ei saa hakea muutosta valittamalla.

Muutoksenhaussa noudatetaan soveltuvin osin, mitä työttömyysturvalain 12 ja 12 a luvussa säädetään.

26 c §

Palkkasummarajojen tarkistaminen palkkakertoimella

Edellä 18 §:n 1 ja 3 momentissa, 24 §:n 1 momentissa ja 24 a §:n 3 momentissa mainitut palkkasummat tarkistetaan vuosittain työntekijän eläkelain 96 §:n 1 momentissa tarkoitetulla palkkakertoimella. Palkkasum-

mat vastaavat palkkakertoimen arvoa yksi (1,000) vuonna 2004.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2008. Lain 24, 24 a ja 24 e § tulevat kuitenkin voimaan 1 päivänä tammikuuta 2009.

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Helsingissä 21 päivänä joulukuuta 2007

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Sosiaali- ja terveysministeri *Liisa Hyssälä*

N:o 1353

Laki

työttömyysetuuksien rahoituksesta annetun lain muuttamisesta annetun lain muuttamisesta

Annettu Helsingissä 21 päivänä joulukuuta 2007

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan 30 päivänä joulukuuta 2002 työttömyysetuuksien rahoituksesta annetun lain muuttamisesta annetun lain (1301/2002) 14 § ja
muutetaan voimaantulosäännöksen 1 momentti, sellaisena kuin se on laissa 1366/2003, seuraavasti:

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2003. Lain 12, 13 ja 15 § tulevat voimaan 1 päivänä tammikuuta 2004. Lain 24 ja 24 a—24 d § tulevat voimaan 1 päivänä tammikuuta 2009.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2008.

Helsingissä 21 päivänä joulukuuta 2007

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Sosiaali- ja terveysministeri *Liisa Hyssälä*

N:o 1354

L a k i**työttömyysturvalain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 21 päivänä joulukuuta 2007

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan 30 päivänä joulukuuta 2002 annetun työttömyysturvalain (1290/2002) 1 luvun 5 §:n 1 momentin 11 ja 12 kohta, 2 luvun 6 §:n 2 momentin 3 kohta, 3 luvun 4 ja 6 §, 4 luvun 4 §:n 1 momentti, 5 luvun 4 §:n 2 momentti, 6 luvun 4 §:n 2 momentti ja 10 luvun 4 §:n 1 momentti,

sellaisina kuin niistä ovat 1 luvun 5 §:n 1 momentin 11 kohta laissa 1217/2005, 1 luvun 5 §:n 1 momentin 12 kohta laissa 970/2003, 3 luvun 4 § osaksi laeissa 1330/2004 ja 459/2005 sekä 3 luvun 6 § osaksi laissa 608/2004, ja

lisätään 1 luvun 5 §:n 1 momenttiin, sellaisena kuin se on osaksi mainituissa laeissa 970/2003, 459/2005 ja 1217/2005, uusi 13 kohta ja 4 luvun 3 §:ään uusi 3 momentti seuraavasti:

1 luku

Yleiset säännökset

5 §

Määritelmät

Tässä laissa tarkoitetaan:

11) *korkeimmalla korotetulla palkkatuella* julkisesta työvoimapalvelusta annetun lain 7 luvun 9 §:n 3 momentissa tarkoitettua tukea;

12) *sääesteellä* työsuhteessa rakennus- ja metsäalalla tapahtuvan työn suorittamisen estymistä, joka johtuu yksinomaan ja välittömästi pakkasesta ja jonka johdosta työnantajalla ei ole työsopimuslain 2 luvun 12 §:n 2 momentin mukaista palkanmaksuvelvollisuutta; ja

13) *työaikapankilla* yritys- tai työpaikka-kohtaisesti kirjallisesti sovittua työntekijöiden työaikajärjestelyä, jolla voidaan säästää

työaikaa, ansaittuja vapaita tai vapaa-ajaksi muutettuja rahamääräisiä korvauksia toisiinsa yhdistäen ja nostaa palkallista vapaa-aikaa tai rahakorvausta.

2 luku

Etuuden saamisen työvoimapolitiittiset edellytykset

6 §

Opiskelu

Päätoimisina pidetään

3) ammatillisia ja muita opintoja, kun opintojen opintosuunnitelman mukainen laajuus on keskimäärin vähintään viisi opintopistettä tai kolme opintoviikkoa opiskelukuukautta kohti, tai jollei opintojen laajuutta ole

määritelty opintopisteinä tai -viikkoina, kun opetusohjelman mukainen laajuus on keskimäärin vähintään 25 viikkotuntia.

3 luku

Etuuden saamisen yleiset rajoitukset

4 §

Estävät sosiaalietuudet

Samalta ajalta voidaan maksaa vain yhtä tämän lain mukaista työttömyysetuutta. Lain 6 luvun 3 §:n mukaista korotettua ansio-osaa ja peruspäivärahan korotusosaa ei makseta siltä ajalta, jolta työnhakijalle maksetaan 6 luvun 3 a §:n mukaista työllistymisohjelmalisää. Peruspäivärahaa ei makseta siltä ajalta, jolta työnhakijalle maksetaan ansiopäivärahaa.

Työttömyysetuuteen ei ole oikeutta työnhakijalla:

1) joka saa kansaneläkelain tai työeläkeläiden mukaista varhennettua vanhuuseläkettä tai yksilöllistä varhaiseläkettä tai täyteen eläkkeeseen oikeuttavien palvelusvuosien perusteella vanhuuseläkettä taikka vanhuuseläkettä;

2) joka saa työttömyyseläkettä;

3) jolla on oikeus saada sairausvakuutuslain mukaista äitiys-, erityisäitiys-, isyys- tai vanhempainrahaa taikka jolle on myönnetty lomaa raskauden ja synnytyksen tai lapsen hoidon vuoksi taikka joka saa erityishoitorahaa;

4) siltä ajalta, jolta hän saa maatalousyrittäjien luopumistuesta annetun lain (1293/1994) tai maatalouden harjoittamisesta luopumisen tukemisesta annetun lain (612/2006) mukaista luopumistukea;

5) joka saa Kansaneläkelaitoksen kuntoutusetuuksista ja kuntoutusrahaetuksista annetun lain (566/2005) tai työntekijän eläkelain (395/2006) 1 luvun 3 §:ssä tarkoitettujen lakien, eläkeohjesäännön tai eläkesääntöjen mukaista kuntoutusrahaa taikka ansionmenetykskorvausta tapaturmavakuutuksen, liikennevakuutuksen tai sotilasvammalain (404/1948) kuntoutusta koskevien säännösten perusteella; tai

6) siltä ajalta, jolta hän saa julkisesta työvoimapalvelusta annetun lain mukaista koulutustukea.

Sen estämättä, mitä edellä 2 momentin 1 kohdassa säädetään, työnhakijalla on oikeus työttömyysetuuteen, jos hän saa vanhuuseläkettä sen johdosta, että hän on saavuttanut valtion eläkelain (1295/2006) 8 §:n 1 momentissa tarkoitetun eroamisiän.

6 §

Muut rajoitukset

Työnantajalta saatu taloudellinen etuus, joka perustuu työnantajan ja työntekijän väliseen, työsuhteen päättymiseen liittyvään sopimukseen tai muuhun vastaavaan järjestykseen, estää työttömyysetuuden myöntämisen ajalta, jolle etuus jaksotetaan työsuhteen päättymisestä lukien henkilön viimeisimmästä työsuhteesta saaman palkan perusteella. Jos työnantajalta saatu taloudellinen etuus on maksettu työsuhteen päättymisen jälkeen, jaksotus voidaan tehdä taloudellisen etuuden maksamisajankohdasta lukien. Jaksotuksen on tällöin vastattava työsuhteen päättymisestä lukien tehtävää työsuhteen päättymisen jälkeen maksetun etuuden jaksotusta. Etuutena ei oteta huomioon työnantajan järjestämää tai hankkimaa koulutusta.

Yli kahden viikon pituisen kokoaikaisen työsuhteen päättyessä lain taikka työ- tai virkaehtosopimuksen mukaan maksettava lomakorvaus estää työttömyysetuuden myöntämisen ajalta, jolle etuus jaksotetaan työsuhteen päättymisestä lukien henkilön viimeisimmästä työsuhteesta saaman palkan perusteella. Jos lomakorvaus on maksettu työsuhteen päättymisen jälkeen, jaksotus voidaan tehdä lomakorvauksen maksamisajankohdasta lukien.

Kahden kuukauden kuluessa ennen kokoaikaisen lomautuksen alkamista tai sen aikana työaikapankista maksettu rahakorvaus estää työttömyysetuuden myöntämisen ajalta, jolle rahakorvaus jaksotetaan. Rahakorvaus jaksotetaan lomautusilmoituksen mukaisille lomautuspäiville. Jos rahakorvaus on maksettu lomautuksen aikana, jaksotus voidaan tehdä rahakorvauksen maksamisajankohdasta lukien.

Edellä 1—3 momentissa tarkoitettu jakso tehdään jakamalla taloudellinen etuus, lomakorvaus tai rahakorvaus viimeisimmän työsuhteen päiväpalkalla. Palkka määritetään soveltuvien osien kuten ansiopäivärahan perusteena oleva palkka, mutta tuloista ei tehdä työntekijän eläkemaksusta ja palkansaajan työttömyysvakuutusmaksusta johtuvaa vähennystä. Jaksotusta varten 1 ja 2 momentissa tarkoitettut etuudet lasketaan tarvittaessa yhteen.

4 luku

Sovitelu ja vähennetty työttömyysetuus

3 §

Rajoitukset

Edellä 1 ja 2 momentissa tarkoitettussa työajassa otetaan huomioon työaikapankkiin säästetty ja sieltä nostettu työaika.

4 §

Sovittelussa huomioon otettava tulo

Sovittelussa tulona otetaan huomioon palkka tai muu ansiotulona pidettävä vastike, joka on saatu korvauksena työstä. Tällaisena vastikkeena pidetään myös työaikapankkiin säästettyjä tai sieltä nostettuja ansioita. Jos yritystoiminnan sovittelujakson tulot eivät ole luotettavasti osoitettavissa, ne voidaan arvioida verotustietojen perusteella.

5 luku

Työttömyyspäivärahan saamisen edellytykset

4 §

Palkansaajan työssäoloehtoon luettava työ

Työaika koskevat edellytykset täyttyvät, kun henkilön työaika yhdessä tai useamassa työssä on yhteensä vähintään 18 tuntia tai kun jaksotyössä työsopimuksen mukainen

säännöllinen työaika on tasoittumisjakson aikana keskimäärin yhteensä vähintään 18 tuntia kalenteriviikossa. Työssäoloehtoon luetaan sellainen neljän peräkkäisen kalenteriviikon ajanjakso, jossa työaika on yhteensä vähintään 80 tuntia jakaantuneena kullekin kalenteriviikolle, jos henkilö tätä kirjallisesti pyytää ennen työssäoloehdon täyttymistä. Työaikaan ei lueta sitä työaika, joka on säästetty työaikapankkiin.

6 luku

Työttömyyspäivärahan määrä ja kesto

4 §

Palkansaajan ansiopäivärahan perusteena oleva palkka

Päivärahan perusteena olevana palkkana otetaan huomioon palkka ja muu ansiotulona pidettävä vastike, joka on maksettu korvauksena työstä. Päivärahan perusteena olevana palkkana ei oteta huomioon työaikapankissa olevia säästöjä eikä sieltä nostettua rahakorvausta. Jos työnantaja on vähentänyt palkasta työntekijän velkaa työaikapankille, päivärahan perusteena oleva palkka lasketaan palkasta ennen vähennyksen tekemistä.

10 luku

Koulutuspäivärahaa koskevat säännökset

4 §

Koulutusta koskevat edellytykset

Ammatillisia valmiuksia edistävää koulutusta on julkisen valvonnan alaisessa oppilaitoksessa järjestettävä yhdenjaksoinen, vähintään 36 opintopisteen tai 20 opintoviikon laajuinen koulutus seuraavasti:

1) ammatilliseen perustutkintoon, ammattikorkeakoulututkintoon tai ammattikorkeakoulun jatkotutkintoon johtava koulutus;

2) näyttötutkintona suoritettavaan ammattitai erikoisammattitutkintoon tai ammatilliseen perustutkintoon valmistava koulutus;

3) ammatillisesta aikuiskoulutuksesta annetun lain mukainen muu kuin 2 kohdassa tarkoitettu ammatillinen lisäkoulutus;

4) ammatillisesta koulutuksesta annetussa laissa tarkoitettu, muuna kuin ammatillisena peruskoulutuksena järjestettävä kotitalousopetus tai vammaisille opiskelijoille järjestettävä valmentava ja kuntouttava opetus ja ohjaus; taikka

5) ammattikorkeakouluissa ja yliopistoissa täydennyskoulutuksena järjestetyt erikoistumisopinnot tai opettajan kelpoisuuteen johtavat pedagogiset opinnot.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 2008.

Lain 3 luvun 6 §:n 3 momenttia sovelletaan työaikapankista tämän lain voimassa ollessa maksettuun rahakorvaukseen.

Tämän lain 4 luvun 3 §:n 3 momenttia ja 4 §:n 1 momenttia sovelletaan tämän lain voimassa ollessa säästettyyn ja nostettuun työaikaan ja ansioon.

Tämän lain 6 luvun 4 §:n 2 momenttia sovelletaan, jos työntekijän työssäoloehto on täytynyt tämän lain voimassa ollessa.

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Helsingissä 21 päivänä joulukuuta 2007

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Sosiaali- ja terveysministeri *Liisa Hyssälä*

N:o 1355

Valtioneuvoston asetus**työttömyyskassalain täytäntöönpanosta annetun valtioneuvoston asetuksen muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 20 päivänä joulukuuta 2007

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty sosiaali- ja terveysministeriön esittelystä,

muutetaan työttömyyskassalain täytäntöönpanosta 22 päivänä maaliskuuta 2001 annetun valtioneuvoston asetuksen (272/2001) 4—8 §, sellaisina kuin ne ovat 4—7 § asetuksessa 1156/2003 ja 8 § osaksi mainitussa asetuksessa, seuraavasti:

4 §

Työttömyyskassan on toimitettava kultakin kalenterivuodelta työttömyyskassalain 7 luvun mukaisia rahoitusosuuksia koskeva hakemus Vakuutusvalvontavirastolle seuraavan vuoden huhtikuun loppuun mennessä. Hakemukseen on liitettävä työttömyyskassan hallituksen antama toimintakertomus ja tilinpäätös, tilintarkastuskertomus sekä muut Vakuutusvalvontaviraston määräämät selvitykset.

Sosiaali- ja terveysministeriö vahvistaa työttömyyskassoille maksettavat rahoitusosuudet Vakuutusvalvontaviraston esityksestä. Ministeriön on toimitettava rahoitusosuuksien määriä koskevat päätöksensä tiedoksi työttömyysvakuutusrahastolle, jonka tulee ottaa päätökset huomioon työttömyyskassoille maksettavissa ennakoissa siten kuin 5 §:ssä säädetään.

5 §

Sosiaali- ja terveysministeriön vahvistettua työttömyyskassan rahoitusosuudet liikaa maksetut ennakot vähennetään seuraavan vuoden ennakkomaksuista. Jos ennakoita on maksettu vahvistettuja rahoitusosuuksia vähemmän, lopullisten rahoitusosuuksien ja maksettujen ennakoiden välinen erotus maksetaan työttömyyskassalle lisämaksuna.

6 §

Työttömyysvakuutusrahaston on vuosittain viimeistään 10 päivänä marraskuuta toimitet-

tava sosiaali- ja terveysministeriölle arvio työttömyyskassoille seuraavana vuonna maksettavista valtionosuuksista. Sosiaali- ja terveysministeriö vahvistaa työttömyysvakuutusrahastolle seuraavana vuonna maksettavat ennakot työttömyysvakuutusrahaston arvion perusteella enintään valtion talousarviossa sanottuihin tarkoituksiin osoitettujen määrärahojen suuruusina. Ennakot on vahvistettava viimeistään kunkin vuoden joulukuun 1 päivänä. Samalla ministeriö vahvistaa arvion kulumassa olevan vuoden valtion lopullisen suorituksen määrästä. Sanotun arvion ja kulumassa olevalle vuodelle vahvistettujen valtionosuuksien ennakoiden erotus otetaan huomioon vuoden viimeisen ennakoerän maksamisen yhteydessä tai kulumassa olevan vuoden loppuun mennessä.

Sosiaali- ja terveysministeriö maksaa työttömyysvakuutusrahastolle ennakkoa kuukausittain tasasuuruisin erin, jollei työttömyysvakuutusrahaston esityksestä muuta johdu.

7 §

Jos työttömyysvakuutusrahasto on 3 §:n mukaisesti tarkistanut ennakoita tai työttömyysvakuutusrahaston arvion mukaan tarve työttömyyskassoille maksettavien ennakoiden tarkistukseen on olemassa, on työttömyysvakuutusrahaston tehtävä esitys sosiaali- ja terveysministeriölle valtionosuuksien ennakoiden määrän tarkistamisesta, jos valtionosuutta vastaavien ennakoiden muutos on

olennainen. Ministeriö voi omasta aloitteestaan tarkistaa työttömyysvakuutusrahastolle maksettavaa ennakkoa, jos valtionosuuden ennakon maksamisen perusteet ovat olennaisesti muuttuneet.

8 §

Sosiaali- ja terveysministeriö vahvistaa työttömyysvakuutusrahastolle suoritettavan valtionosuuden määrän viipymättä, kun työttömyyskassojen rahoitusosuuksia koskevat

päätökset on 4 §:n 2 momentin mukaisesti toimitettu tiedoksi työttömyysvakuutusrahastolle.

Työttömyysvakuutusrahastolle maksetun valtionosuuden ennakon ja vahvistetun valtionosuuden erotus maksetaan tai palautetaan vahvistamista seuraavan kalenterikuukauden loppuun mennessä.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2008.

Helsingissä 20 päivänä joulukuuta 2007

Sosiaali- ja terveysministeri *Liisa Hyssälä*

Hallitusneuvos Esko Salo

N:o 1356

Valtioneuvoston asetus**työttömyysturvalain täytäntöönpanosta annetun valtioneuvoston asetuksen muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 20 päivänä joulukuuta 2007

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty sosiaali- ja terveysministeriön esittelystä,

kumotaan työttömyysturvalain täytäntöönpanosta 30 päivänä joulukuuta 2002 annetun valtioneuvoston asetuksen (1330/2002) 19 §:n 2 momentti,

sellaisena kuin se on asetuksessa 1225/2005, sekä

muutetaan 15 ja 18 § sekä 20 a §:n 2 momentti, sellaisina kuin ne ovat mainituissa asetuksessa, seuraavasti:

15 §

Ennakoiden vahvistaminen

Kansaneläkelaitoksen on vuosittain viimeistään 15 päivänä kesäkuuta toimitettava sosiaali- ja terveysministeriölle arvio valtion seuraavana vuonna vastattavista:

- 1) peruspäivärahoista ja koulutuspäivärahoista sekä niihin liittyvistä lapsikorotuksista;
- 2) perustukena maksettavista koulutustuista sekä niihin liittyvistä lapsikorotuksista ja ylläpitokorvauksista;
- 3) vuorottelukorvauksista.

Kansaneläkelaitoksen on toimitettava viimeistään 15 päivänä marraskuuta sosiaali- ja terveysministeriön määräämä selvitys 1 momentissa tarkoitettujen ennakoiden vahvistamista varten ja työttömyysvakuutusrahastolle arvio seuraavana vuonna maksettavista työttömyysturvalain 6 luvun 1 §:n 1 momentin sekä julkisesta työvoimapalvelusta annetun lain (1295/2002) 9 luvun 2 §:n 2 momentin mukaisista korotusosista ja työllistymisohjelmallisista niiden ennakoiden vahvistamista

varten. Ministeriö ja työttömyysvakuutusrahasto vahvistavat seuraavan vuoden ennakot viimeistään kunkin vuoden joulukuun 1 päivänä ja vahvistavat samalla arvion lopullisen suorituksensa määrästä kuluvalta vuodelta. Sanotun arvion ja kulumassa olevalle vuodelle vahvistettujen ennakoiden erotus otetaan huomioon vuoden viimeisen ennakkokerän maksamisen yhteydessä.

Kuluvan vuoden ennakoita tulee välittömästi tarkistaa, jos niiden perusteet ovat olennaisesti muuttuneet.

18 §

Ennakoiden vahvistaminen

Kansaneläkelaitoksen on vuosittain viimeistään 15 päivänä kesäkuuta toimitettava sosiaali- ja terveysministeriölle arvio valtion seuraavana vuonna vastattavasta työmarkkinatuen ja siihen liittyvien lapsikorotusten ja ylläpitokorvausten määrästä.

Kansaneläkelaitoksen on vuosittain viimeistään 15 päivänä marraskuuta toimitet-

tava sosiaali- ja terveysministeriölle arvio Kansaneläkelaitoksen maksettavaksi seuraavana vuonna tulevasta työmarkkinatuen ja siihen liittyvien lapsikorotusten ja ylläpito- korvausten määrästä kuukausittain sekä valtion kuukausikohtaisesta rahoitusosuudesta. Mukaan tulee liittää arvio Kansaneläkelaitoksen tarvitseman maksuvalmiussuorituksen määrästä ja ajankohdasta. Lisäksi Kansaneläkelaitoksen tulee esittää arvio kuluvan vuoden valtion rahoitusosuuden lopullisesta määrästä sekä vuoden lopussa palauttamatta olevan maksuvalmiussuorituksen määrästä.

Sosiaali- ja terveysministeriö vahvistaa seuraavan vuoden valtion rahoitusosuuden ennakot viimeistään kunkin vuoden joulukuun 1 päivänä. Samassa yhteydessä ministeriö vahvistaa arvion kulumassa olevan vuoden lopullisen suorituksensa määrästä. Sano-

tun arvion ja valtion kulumassa olevalle vuodelle vahvistettujen ennakoiden erotus otetaan huomioon vuoden viimeisen ennakkonerän maksamisen yhteydessä.

Kuluvan vuoden ennakoita tulee välittömästi tarkistaa, jos niiden perusteet ovat olennaisesti muuttuneet.

20 a §

Lopullisen rahoituksen vahvistaminen

— — — — —
Valtion suoritettavaksi vahvistetun määrän ja valtion maksamien ennakoiden erotus otetaan huomioon tilinpäätöksen vahvistamista seuraavan toisen kuukauden ennakkossa.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2008.

Helsingissä 20 päivänä joulukuuta 2007

Sosiaali- ja terveysministeri *Liisa Hyssälä*

Hallitusneuvos Esko Salo

N:o 1357

Opetusministeriön asetus**tallentamattomien ääni- ja kuvanauhojen ja muiden tallennuslaitteiden valmistuksesta ja maahantuonnista suoritettavan maksun suuruudesta**

Annettu Helsingissä 20 päivänä joulukuuta 2007

Opetusministeriön päätöksen mukaisesti säädetään 8 päivänä heinäkuuta 1961 annetun tekijänoikeuslain (404/1961) 26 a §:n 3 momentin nojalla, sellaisena kuin se on laissa 821/2005:

1 §

Analogiset tallennusalustat

Analogisen ääninauhan maksu on 0,50 senttiä kultakin alkavalta minuutilta.

Analogisen kuvanauhan maksu on 0,76 senttiä kultakin alkavalta minuutilta.

2 §

Digitaaliset tallennusalustat

Tallennettavan CD-, DVD-, HD DVD-, Blu-ray- ja MiniDisc-levyn sekä muun vastaavan tallennusalustan maksu on:

1) 0,20 euroa, jos muistia on enintään 1 gigatavu;

2) 0,60 euroa, jos muistia on yli 1 gigatavu mutta enintään 10 gigatavua;

3) 1,20 euroa, jos muistia on yli 10 gigatavua mutta enintään 25 gigatavua;

4) 1,80 euroa, jos muistia on yli 25 gigatavua.

3 §

Digitaaliset tallennuslaitteet

Digitaalisen audio- ja videotallentimen ja digisovittimen maksu on:

1) 4 euroa, jos muistia on enintään 512 megatavua;

2) 7 euroa, jos muistia on yli 512 megatavua mutta enintään 1 gigatavu;

3) 10 euroa, jos muistia on yli 1 gigatavu mutta enintään 20 gigatavua;

4) 12 euroa, jos muistia on yli 20 gigatavua mutta enintään 50 gigatavua;

5) 15 euroa, jos muistia on yli 50 gigatavua mutta enintään 150 gigatavua;

6) 18 euroa, jos muistia on yli 150 gigatavua mutta enintään 250 gigatavua;

7) 21 euroa, jos muistia on yli 250 gigatavua.

Maksua ei peritä matkapuhelimista eikä tietokoneista.

4 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2008 ja on voimassa 31 päivään joulukuuta 2008.

Helsingissä 20 päivänä joulukuuta 2007

Kulttuuri- ja urheiluministeri *Stefan Wallin*

Hallitusneuvos Jorma Waldén

SDK/SÄHKÖINEN PAINOS

N:o 1358

**Sosiaali- ja terveysministeriön asetus
vuoden 2008 työttömyysvakuutusmaksuista**

Annettu Helsingissä 21 päivänä joulukuuta 2007

Sosiaali- ja terveysministeriön päätöksen mukaisesti säädetään työttömyysetuuksien rahoituksesta 24 päivänä heinäkuuta 1998 annetun lain (555/1998) 14 §:n 2 momentin, 16 §:n ja 18 §:n 4 ja 5 momentin nojalla, sellaisina kuin niistä ovat 18 §:n 4 ja 5 momentti laissa 1352/2007:

1 §

Palkansaajan työttömyysvakuutusmaksu on 0,34 prosenttia palkasta. Työnantajan työttömyysvakuutusmaksu on porrastettu työnantajan maksaman palkkasumman mukaan siten, että se on 0,7 prosenttia palkasta palkkasumman 1 686 000 euroon asti ja sen yltävältä osalta 2,9 prosenttia palkasta.

2 §

Työttömyysturvalain (1290/2002) 1 luvun 6 §:n 2 momentissa tarkoitetusta yrityksen osaomistajasta maksettava työnantajan työttömyysvakuutusmaksu on 0,7 prosenttia ja palkansaajan työttömyysvakuutusmaksu 0,12 prosenttia osaomistajalle maksettujen työpalkkojen määrästä.

3 §

Valtion liikelaitoksen työttömyysvakuutusmaksu on 0,7 prosenttia liikelaitoksen liiketoiminnasta maksamien ennakoperintälain (1118/1996) 13 §:ssä tarkoitettujen palkkojen määrästä palkkasumman 1 686 000 euroon asti ja sen yltävältä osalta 1,9 prosenttia.

4 §

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2008 ja on voimassa vuoden 2008 loppuun.

Asetusta sovelletaan vuodelta 2008 maksettaviin työttömyysvakuutusmaksuihin.

Helsingissä 21 päivänä joulukuuta 2007

Sosiaali- ja terveysministeri *Liisa Hyssälä*

Hallitusneuvos Esko Salo

JULKAISIJA: OIKEUSMINISTERIÖ

N:o 1352—1358, 2 arkkia